

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/101/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010392
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724010392.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a Mgr. Ján Bednára, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 6T/ 66/2024 zo dňa 19.08.2025 takto rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp. zn. 6T/66/2024 zo dňa 19.08.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

v období od mesiaca marec 2022 vrátane do súčasnosti v Závadke nad Hronom a iných miestach si úmyselne neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoju dcéru C. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9P/14/2015 zo dňa 06.05.2016, právoplatného 07.06.2016, ktorým bol ako otec zaviazaný prispievať na výživu C. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 200,- eur mesačne od 14.09.2015, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, do rúk matky E. D. na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, od mesiaca máj 2024, nakoľko dcéra C. nadobudla dňom 03.05.2024 plnoletosť, k rukám dcéry C. D., čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca marec 2022 vrátane do mesiaca apríl 2024 vrátane k rukám matky E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX vo výške 5.200,- eur a od mesiaca máj 2024 vrátane do súčasnosti k rukám plnoletej dcéry C. D. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX vo výške 1.500,- eur, teda dlh na výživnom v celkovej výške za obdobie od mesiaca marec 2022 do súčasnosti vo výške 6.700,- eur, pričom počas rozhodného obdobia nebol evidovaný v registri Sociálnej poisťovne, nepoberal žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, teda nebol riadne zamestnaný, zároveň nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne, taktiež nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, ani iných príspevkov a štátnych sociálnych dávok; avšak podľa výpisu z Obchodného registra Mestského súdu Bratislava III je doposiaľ konateľom spoločností B Holding s. r. o a BR Holding s. r. o., obidve so sídlom Bratislava, Údernícka 3918/10, a teda vykonáva podnikateľskú činnosť za účelom dosiahnutia zisku, a aj napriek uvedenej skutočnosti výživné počas rozhodného obdobia doposiaľ riadne neplatil, okrem jednej úhrady výživného v mesiaci máj 2024 v sume 300,- eur a v mesiacoch august 2024, september 2024, október 2024, november 2024, december 2024, január 2025, august 2025 v sume po 200,- eur, inak vôbec, ani len v minimálnej výške a ani iným spôsobom, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca marec 2022 do súčasnosti v celkovej výške 6.700,- eur.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol obžalovaný A. B..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, sa nedopustil spôsobom, ktorý je popísaný v skutkovej vete rozsudku a dôrazne popiera, že by svojím konaním úmyselne neuhrádzal výživné, ku ktorému bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Zvolen. Podľa názoru obžalovaného z doposiaľ zabezpečených dôkazov nie je dostatočným spôsobom preukázané, že by svojím konaním naplnil všetky základné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy, predovšetkým však jeho subjektívnu stránku, teda úmysel, či už priamy alebo nepriamy.

V tomto smere je toho názoru, že skúmanie zavinenia u neho malo byť zásadnou otázkou, súd sa s tým vôbec nezaoberal a ani sa k nej dostatočne a vyčerpávajúco nevyjadril a preto pri takej závažnej okolnosti, akým je zavinenie, bolo nepochybne potrebné sa dôkladne s touto otázkou vysporiadať.

Súd a aj poškodená v priebehu konania poukazovali na to, že figuruje ako konateľ a spoločník v dvoch spoločnostiach, teda vykonáva podnikateľskú činnosť za účelom dosiahnutia zisku a napriek tomu výživné neplní. Súd prvého stupňa však dostatočne neskúmal, či tieto spoločnosti sú ekonomicky aktívne, aké hospodárske výsledky majú a či vôbec dosiahli nejaký zisk. V tejto súvislosti poukázal na to, že spoločnosť B Holding, s.r.o. je neaktívna spoločnosť, to znamená spiaca, ktorá nevykonala žiadnu podnikateľskú činnosť, a teda nedošlo by ani k žiadnemu zisku.

V prípade spoločnosti BR Holding, s.r.o. sa stal spoločníkom a konateľom v tejto spoločnosti až od 16.02.2024, preto nemožno spravodlivo požadovať, aby na základe tejto skutočnosti bolo možné dospieť k záveru, že majetková účasť v tejto spoločnosti má alebo mala vplyv na možnosť uhrádzať výživné od marca 2022. Súd mal dôkladnejšie skúmať vyššie uvedené skutočnosti, pričom ak by tak urobil, nepochybne by dospel k záveru, že nebol schopný uhrádzať výživné v plnej výške. Je mu to úprimne ľúto, že svoje výživné dcére neuhrádzal, avšak táto skutočnosť bola spôsobená objektívnymi skutočnosťami, keďže nemal finančné prostriedky. Výživné uhrádzal podľa svojich možností a schopností. Všetkými týmito vyššie uvedenými skutočnosťami sa teda súd absolútne nevenoval a preto považuje rozsudok a trest, ktorý mu bol uložený, za nezákonný a nesprávny. Navrhol preto, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 11. decembra 2025. Predvolanie, respektíve upovedomenie na verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného zaslal obžalovanému jednak e-mailom na adresu, z ktorej pravidelne komunikoval s okresným súdom v prvostupňovom konaní, ako aj na adresu trvalého bydliska, ktorú obžalovaný uviedol na obálke, keď podával voči napadnutému rozsudku odvolanie.

Vzhľadom k tomu, že súdu sa nevrátila doručenka o tom, či obžalovaný prevzal alebo neprevzal zásielku na adrese trvalého bydliska, súd zistil cestou pošty, že uvedená zásielka je stále uložená od 25.11.2025 na pošte v Závadke nad Hronom, pretože adresát zásielky nebol zastihnutý. Následne na to dňa 10. decembra 2025, teda deň pred konaním pojednávania, z adresy, z ktorej predtým obžalovaný pravidelne komunikoval so súdmi, prišlo jeho ospravedlnenie z neúčasti na verejnom zasadnutí s tým, že žiada preložiť konanie na iný termín, pretože má v Prahe dôležité rokovanie, kde sa snaží zabezpečiť finančné prostriedky na ďalšie fungovanie a zaplatenie dlhu. K tomuto e-mailu potom pripojil aj prípis konateľa spoločnosti WE TRUST Business & Financial p. F. G. o tom, že je potrebné, aby sa dostavil do Prahy v dňoch 10. až 12. 12. 2025, kde sa bude jednať o realizácii nového projektu v oblasti financovania, odkúpenia a následnej realizácie developerského zámeru.

Na verejné zasadnutie krajského súdu dňa 11.12.2025 sa obžalovaný nedostavil, pričom krajský prokurátor navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keďže ospravedlnenie obžalovaného nespĺňalo náležitosti uvedené v § 293 a nasl. Trestného poriadku, teda obvinený hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí, keďže e-mailové podanie, ktoré doručil krajskému súdu dňa 10.12.2025 nespĺňalo takéto náležitosti a nebolo z neho možné ani uzavrieť, či sa jedná o hodnoverný alebo nehodnoverný doklad predvolania na finančné rokovanie do Prahy. Navyiac obžalovaný už aj odvolanie podával z adresy trvalého bydliska, teda z obci

H. I. J., na túto adresu mu súd poslal doporučené predvolanie s upovedomením o termíne verejného zasadnutia, obžalovaný napriek tomu, že bol oboznámený s tým, že má uloženú zásielku na pošte, si ju nevyzdvihol, takže súd postupoval aj v zmysle ustanovenia § 66 ods. 3 Tr. por., kde sa uvádza, že zásielka, ak sa nezastihne adresát priamo sám, sa uloží na orgáne, ktorý zásielku doručuje a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že má takúto zásielku, pričom ak aj nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, uloží sa na pošte, kde si môže zásielku adresát vyzdvihnúť, ak si ju nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za doručenie zásielky. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 66 ods. 3 Tr. por. sa má za to, že obžalovaný sa o tom, že má zásielku do troch dní od uloženia, dozvedel akoby dňa 28.11.2025, teda mal zachovanú lehotu piatich pracovných dní na prípravu pred vykonaním verejného zasadnutia.

V konečnom dôsledku na verejnom zasadnutí dňa 11.12.2025 krajský prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Samotné poškodené na verejné zasadnutie neprišli, aj keď doručenie mali vykázané, avšak dostavila sa ich splnomocnenkyňa K. L., ktorá uviedla, že obžalovaný dlžnú sumu neuhradil, avšak uhradil 2 splátky bežného výživného a to za mesiace september 2025 a október 2025.

Krajský súd potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, tak aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne a jednotlivo vyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu, ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a podľa krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný A. B. najmenej 2 mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t. j. po dlhší čas, čím sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona.

Správne preto postupoval okresný súd, keď za takéhoto stavu uznal obžalovaného vinným a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov s tým, že mu zároveň uložil aj povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zaplatil zameškané výživné.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto v dôvodoch pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného o tom, že nemá finančné prostriedky, aby mohol platiť výživné, keďže jedna spoločnosť, v ktorej je konateľom, je spiaca a druhá nevykazuje zisk, v tomto smere krajský súd tvrdeniam obžalovaného neuveril. Z celej komunikácie obžalovaného počas konania pred okresným súdom vyplýva, že požadoval pred vykonaním hlavného pojednávania odročenie pojednávania z dôvodu, že chodí do Prahy, aby zabezpečil finančné prostriedky, čo trvalo od podania obžaloby, t. j. od augusta 2024 až do augusta 2025, kedy súd vyhlásil prvostupňový odsudzujúci rozsudok a napriek tomu žiadne finančné prostriedky neuhradil, aj keď bol na to súdom upozorňovaný. Taktiež krajský súd v rámci upovedomenia obžalovaného o verejnom zasadnutí mu zaslal výzvu, ktorou ho upozornil, že v prípade, ak by uhradil dlžné výživné, že by súd postupoval v zmysle § 285 písm. e)

Trestného poriadku teda, že by ho oslobodil spod obžaloby, keďže zanikla trestnosť činu a napriek tomu tak obžalovaný neurobil, ale nehodnoverným spôsobom zase sa ospravedlňoval súdu z pojednávania s tým, že potrebuje zabezpečiť opätovne od tej istej spoločnosti alebo cez tú istú spoločnosť finančné prostriedky. Keďže takýmto tvrdeniam obžalovaného krajský súd neuveril a obžalovaný nepreukázal žiadne iné skutočnosti, pre ktoré mal byť napadnutý rozsudok zrušený, krajský súd jeho odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.